

111

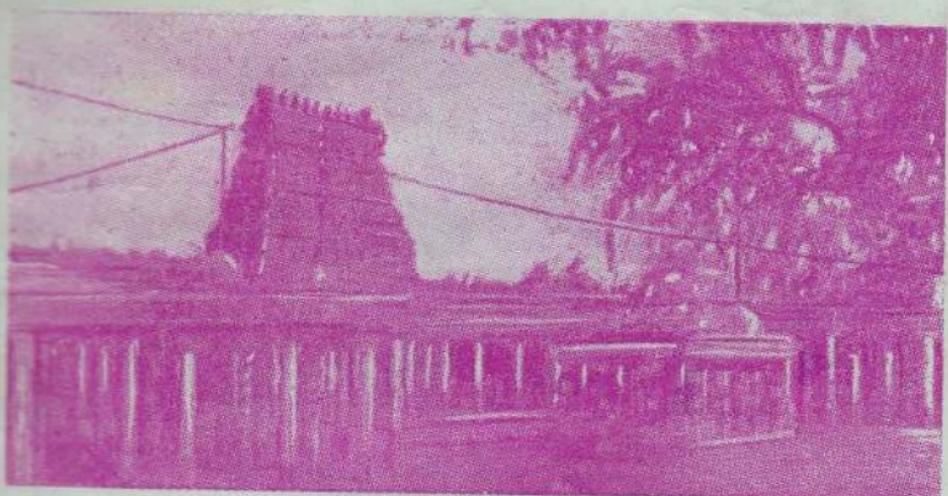
110

1061

உ
சிவமயம்.

~~1061~~

சிவமயம்.

திருவிடைமருதூர்க் கோயில்
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
57, ஆம் சாலை
கொழும்பு

: தமிழ்வளர்ச்சிக்கழகம் :

விரோதி-ஹு சித்திரை-மீ 4, 5 தேதிகள்.

1949

No 54px

சு ப
1061

செயலாசன
திருச்சிமிழலாசனம்

திருச்செவ்வாய் பாரம்பலாசனம் திருவாசெழுரை மாநில
வித்தகலாசனம்,

ஸ்ரீ பராபதி தாலலாசனங்கள் இயற்றிய

ச ம ப ம்.

செயலாசனம்
81, 20, 1948
செயலாசனம்

திருச்செவ்வாய் பாரம்பலாசனம் திருவாசெழுரை மாநிலம்

20-1948 குறிக்கப்பட்ட கல்வியாசனம்

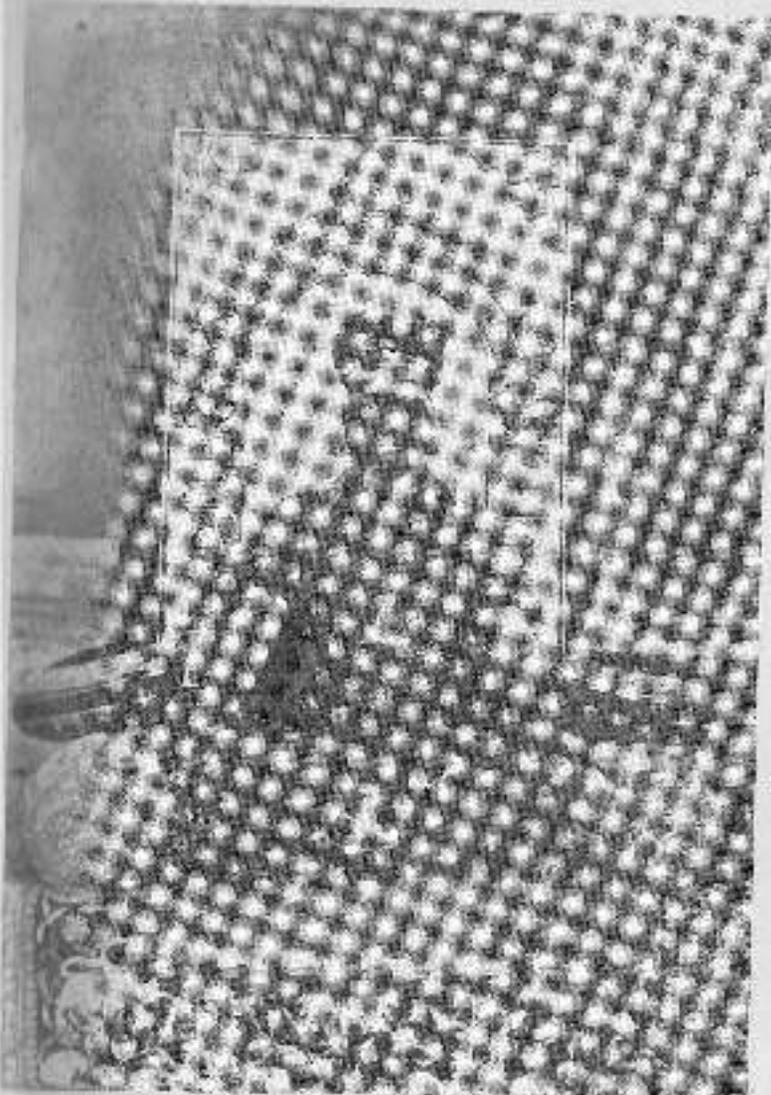
ஸ்ரீ-19-1948 அம்பலலாசனம் திருச்சி கலாசனங்கள்
கட்டிடக்கலை குறிக்கப்பட்ட

செயலாசனம்

சு. ச. பி. இராசசேகரம் பிள்ளையாசனம்
பதினாசனம் பதினாசனம்

திருச்செவ்வாய் பாரம்பலாசனம்

திருச்செவ்வாய் பாரம்பலாசனம் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20
1949.

மேலே உள்ள படம் காட்டும் மாதிரியான மாதிரி
பெரிய அளவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள
பெரிய அளவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள

செய்தால்
விடுகிறார்.

முன் குரை.

உலோப பாய்வுரைநீர் சிலநூலுள் போற்றி
காட்டுக வேண்டின்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்திக்கோர்
மெய்தூறான பாடி வாரிக்
குறிவரும் கொடுத்திருவா வறிகுறைவாழ் குறுமகர்
வாய தேவன்
கவிவாழ் மறுமுடைபோன் நிகுறவு நிழ்
தனைநக மாடுகி

ஸ்ரீ மாதவக் கிருஷ்ண போகியம்.

சமயம் என்கும் இவ்வுரை மனம்தான் திருக்கயிலாய
பாமபலாத் திருவரவெனறை மரணமது விதமுய
கொண்டிராம விளக்கிய ஸ்ரீ சபாபதி வரலாநகரீகவரல்
இயற்றியுள்ளார். இவ்வரன் வரம்படவர்க்கு வட
கோவலம் திருநெல்வேலிமன். ஸா. மெய்தி தென்மெய்தி
யாசிய டாஸ்கினி சிறுந புலகையுள் வல்கள் அஞ்சா
மெய்கொள். இதற்கும் வாய்மை கலைநகரின் வண்
தெரண்டாந்நியவர்கன். இவ்வாநீரத்தினம் பதிற்று
வாய் மட்டில் ஸ்ரீகுறுமதமா மர்சுரணமாம வழுத்தருளி
பிழர்வ குறை குறுவறைய விளக்கிய பெரும்பாழ்பெய்தி
மேல்கொள் ஸ்ரீ காரியமலிய தென்க புறத்தினக் காலத்
திலே இவ்வாநீரத்த மாமலித் துறைநா விளக்கி மலகத்
திலே பெரும்பாழ் கய்திய ஸ்ரீ சிறுநெய்தலர் மிகின
வல்கள் காலத்தெற்றுப் பின்பு ஆநீர வித்தவாரூர்
இருந்து விளக்கியவர்கள் இவ்வாநீரத்தினம் ஸ்ரீ
நீர்மைபும் பெற்றவர்கள்.

இதனால் உபவரத்தாரணம், உறுத்தித் தாற்பிரி
சந்திரக மெய்தி பெயர்ப்பு, பாசுத தாற்பிரி சந்திரக
மெய்தி பெயர்ப்பு. இவ்வாய்மை தாற்பிரி சந்திரக
மெய்தி பெயர்ப்பு, கலைநகரத்தி பெய்தி பெயர்ப்பு
திரைநகரீகவாய்க்கை மூதலி மலர் வல்களியுற்றித்
தயிலாந்நி காவல்களையம் காலத்தி யர்சவர்கன்.

வெகு சமயமே கடவுள் திருத்தியது, எல்லா சமயங்கள்
 எல்லாம் மனிதர் தாமே கட்டி நடத்தின வென்றுமே
 அந்தச் சமயம் மெலிவுடைய அந் சமயம். எந்தச் சமயம்
 யாதொரு தெய்வங்கொண்டு வழிபாடு செய்யும் முயற்
 கட்டினர் அவ்வத் தெய்வங்களிடமாக சிவன் அல்லற்பாடு
 கொண்டருளி அருள் வழங்கிய சென்றுமே அந்தச்
 சமயம் வலியுடைய சம்சமயம். அந்தச் சமயம் நான்
 கூறும் சமய வழிபாடு சென்றமே கடவுள் கொண்டு
 அருள் செய்வார் அல்லாத சமய வழிபாடுகளால் கடவுள்
 கொண்டு அருள் வழங்கார் அம் வழிபாடுகளால் வீண்
 செயல்களே சென்றுமே அந்தச் சமயம் மெலிவுடைய
 அந் சமயம். இவ்வரும் இவையேபாடுவன அளவைகள்
 திருவருள் சமய வண்ணம் மென்மை வலியுடையதே சமயம்
 மரணம் பெற்று இவற்றை கருவிமென்றபடி, நான்மனம்
 போனியுள் ஒன்றிப்பட்டுப் பிழை திருவாணம் கடவுள்
 உண்மை யாதலும், அப்படிப் பிழைத்தால் தீயம்
 யாதலும், எல்லாச் சமயம் பொருளும் அடங்கக் கூறி
 அவை கூறும் நான் பெருந்நன் கூறியவத்தல் வியாபம்
 அறிவுத் தன்மைதலாலும், சிவ பருதியப் பொருளின
 அடங்க உரைத்தல் உண்மை சிந்திநின்று தன்மையுண்
 றும், அறிவின் தாய் தம்மியத்தினால் பரம பருப்புகட
 மரணம் பரமக்கும் அளவளிக்கேற்றமாய் சிவனைத்
 தான் வருத்தி விளையாற்றிப் பருப்பொருளாகவும்
 துவர் பொருளாகவும் வருத்திக்கொண்டு எல்லாவுச்
 சுடர் கொளுந்துதல் போலப் பரமம் பேதத்தினால் பர
 மமாய் பட்டு சிந்தும் புருஷகோடியும் அறிவார்த்தும்
 அன் அவிர்க்க வற்றும் வண்ணம் உண்மை நூலாதி
 கீர்த்துய குக்குமாய்ப் பரமவகைப் படுத்திக்கொண்டு
 கொடுத்தில் நூலாம் விளக்கப் பெரிதருள் செய்கல் பெர
 குறும் பெருமையகத் தன்மைமாய் முடிதலாலும், அப்படி
 வள்ள ஒரு வகுப்பார்க்கு ஓர் வகைக் கலை அறிவு கொளுந்

துதல் போல ஒருவகைப் புருஷர்கள் மரத்திலாக்கிக் ஒரு
 சமயமே சமயம் வருந்து அறிபுருளும் அருளுதல் வக
 தெய் அருளும் வகதேசம் வகத் தன்மைமாய் முடித
 லாலும், எல்லாத் தெய்வங்கள் இடைய சிந்து வழி
 பாடுகள் கொண்டு அருளுதல் விவாகவருட்பெருள்
 துணைமார் முடிதலாலும், ஒளித்த சிந்து வழிபாடு
 கொண்டு அருள்செய்து அல்லாவிடத்து சிந்து வழிபாடு
 கொண்டு அருள் செய் நடைபடவம் விளையியவருட்
 சிந்துணைமார் முடிதலாலும், இவை சமய வண்ணம்
 கொண்மை உண்மை இவற்றால் அளத்தியிதற்
 சிந்து அளவைக் கருவிகளாகத் தல்காக்க

முதற் கடவுள் புருஷர்கள் மத்திய நூலமெய்தி உய்
 வச் சமயம் வருத்த அளவிக் கருத்தின் அதனை ஒன்றும்
 கருத்தால் பல பெருபட இவ்வாய் சிந்து சிவ தென்
 மையே செல்கின், ஒரு கணபாடுமே கற்றும் மரணம்க
 லன் மரணம்குள் ஒரு தன்மை அளவியாய்நான், அறி
 வின் தீவரம்க் விளக்க பெருத்தினால் பரம வேறுபாடு
 உடையா சிந்துதல் சிவ அளவையப் பல வருப்பினதாகப்
 பரிந்து அளவையகருக் பெரும துட்பமகவும்பரிதாகவும்
 மண்ணைப் பலவகையிடுத்துக் கற்றித்தல் போல
 புருஷர்கள் பருப்பினால் ஒரு தன்மையாய்நான், பக்குவ
 பெரும்கன் காரணமாகத் தீவிரம்கவும் மத்தம்கவும்
 விளக்கும் அறிவின் தாய்மைய விளக்க மூலம்க
 சிந்துதல்நான், அருளுதல் போலிய கடவுள் அவர் அவிர்க்கு
 ஏற்றும்படி நான் பொருளுடையவாகவும் பருப்பொரு
 ளுடையவாகவும் மரணங்கள் பல இறுத்தினர், அதனால்
 அறுத்திமேலம்க்கித் துற்றம்க மட்டம்கென். சிவன்
 இவற்றை தெய்வம்க, கடவுள் ஆறியல் இறுத்திய சம
 யம் ஒன்றே மத்தம்க சமயங்கமெல்லம்கம்கொன்றமும்
 மனிதர் கடவுள் கருத்தினால் மரணம்கட்டி மரத்தின
 வள்ள, அறு பொருள்மாதல் பள்ளை? கடவுள் அல்ல

சத்தியை யுடைய சுதந்திர ராதலினால், சத்தி சிறிது
டைய சுதந்திரரில்லாத மனிதர் கடவுள் சுதந்திர சங்கற்ப
சத்தியைக்கடந்து அங்ஙனம் சமயங்கள் கட்டி நடத்தக்
கருவியும் இடமும் காலமும் முபற்சியும் பெறுதல் கூடா
மையாலென்க. அதுவேயுமன்றிப் பக்குவ பேதமுடைய
புருஷர்களைப் படிவரிசையினுலன்றி ஒரு படியில் வைத்து
ஒப்ப அறிவு விளக்குதல் கடவுளின் பெரிய அநுளொய்
புரவுக்குக் குற்றமாயு முடியும்.

இனிச், சமயங்கள் தத்துவ ஆசார விசேட நுட்ப
கதிகள் பற்றிப் பேதப்படினும், தர்க்க நூல்களுக்
கெல்லாம் இணங்கும் லெளகிக சித்தாந்தங்கள் பற்றியும்
நீதி நூல்களுக் கெல்லாம் இணங்குங் கொல்லாமை
புலாலுண்ணாமை, களவு செய்யாமை, கள்ளுண்ணாமை,
பிறர்மனை விரும்பாமை முதலிய நீதிகள் பற்றியும் பேதப்
படாவாம். சில மிஸேச்ச சமயங்கள் முற்சொல்லிய
தர்க்க சித்தாந்த விரோதமாகும் அவ சித்தாந்தங்களும்,
நீதி விரோதமாகும் கொலை, புலாலுணல், கள்ளுணல்
முதலிய அநாசாரங்களும் சமயப் பொருளாகக் கொண்
டுரைக்கும். ஆரிய கலையான சித்தாந்த அறிவுக்கும்,
நீதிக்கும் வெகு தூரமாய் ஒதுங்கின காரணத்தினால்,
அந்த அநாரிய சமயங்கள் அவ சித்தாந்தங்களையும்,
சீவகாருண்ணிய தரும விரோதமாகும் அதர்மங்களையும்,
அங்ஙனம் சமயப் பொருளாகக் கொண்டுரைத்துத்
தோஷப்படுவன வாயின.

சமய வேறுபாடுடைய மனிதர்களுள்ளே மேற்சமயி
கள் கீழ்ச் சமயிகளை இனைய சகோதரர்களாகவும், கீழ்ச்
சமயிகள் மேற்சமயிகளை மூத்த சகோதரர்களாகவும்
மதித்து, ஒருவர்க்கொருவர் அன்பு செய்தொழுகவே
விவேக நெறியாம். சமய தாரதம்மிய வகை சமயிகளுக்கு
அறிவொற்றுமைக்குக் காரணமாகவதன்றிக் கலக
காரணமாகமாட்டாது. ஒரு பெரிய கலாசாலையில்

கற்கும் மாணுக்கர்கள் அறிவு விளக்கத்தின் தார
தம்மியத்தினால் மேல் கீழாகப் பேதப்பட்டிருக்கக்
காண்கிறோம். அப்படிப் பேதப்பட்டிருக்கும் மாணுக்கர்
களுள் மேல் வகுப்பு மாணுக்கர்கள் தங் கீழ் வகுப்பு
மாணுக்கர்களைக் குறித்து இவர்கள் மேல் வகுப்பில் வந்து
நுட்பக்கலை கற்குஞ் செவ்வி என்று கூடுமோவென்று
அவர் ஆக்கங்கருதி அநுகூலங்கள் செய்தலை ஒழுக்க
நெறியாகக் கொள்வர். கீழ்வகுப்பு மாணுக்கர்கள் மேல்
வகுப்பு மாணுக்கர்களைக் குறித்து இவர் விசேட அறிவு
விளக்கம் பெற்ற பெருமையினுலன்றோ மேல் வகுப்பிற்
பிரவேசிக்கப்பெற்று நுட்ப வித்தகளைக் கற்றற்கு அதி
காரிகளாயினர். நாங்களும் அறிவு விளக்கம் விரைவிற
பெற்று மேல் வகுப்பினையடைந்து அந்த வியாபக நுட்ப
வித்தகளைக் கற்கும் அதிகாரத்தினை இவர் போல்
எய்தல் வேண்டுமென்று கருதி முயலுதலை ஒழுக்க நெறி
யாகக் கொள்வர். அஃ மேல் கீழ் என்னும் தாரதம்மிய
வகை அவர்கள் அறிவொற்றுமைக்கே காரணம் ஆதலல்
லது கலக காரணம் ஆகுதல் இல்லை. இந்த முறையினால்
மேற்சமயிகள் கீழ்ச்சமயிகளைக் குறித்து இவர்கள் ஞான
விளக்கம் உண்டாவி எம்மைப்போல மேற்சமயப்படி ஏறி
உய்யுங்காலம் என்று சித்திக்குமோ வென்று இரங்கி
அவர்கள் ஆக்கங்கருதி வேண்டும் அநுகூலங்கள் செய்து
வருதலும், கீழ்ச் சமயிகள் மேற்சமயிகளைக் குறித்து
இவர் தவத்தின் வலியினுலன்றோ மேலான சன்மார்க்கம்
எய்திக் கரும் ஞான சித்திகளில் எம்மினும் மேம்பாடுடை
யராயினர். நாங்களும் தவ முயற்சியினால் அம்மேற்சம
யஞ் சார்ந்து கரும் ஞான சித்திகள் அவர்போலப் பெரி
தாக எய்தல் வேண்டுமென்று ஏக்கற்று முயலுதலுமே
அறநெறியாம். இப்படிச் செய்தலை விட்டு மேற்சமயிகள்
கீழ்ச் சமயப் பொய்ம்மைகளை அச்சமயிகளுக்கு முன்
எடுத்துப்பேசி இகழ்ச்சி செய்து அவர்களுக்குக் கோப

மூட்டிக் கலகம் விளைத்தலும்; கீழ்ச்சமயிகள் மேற் சமயப் பொருள்கள் தாங்கிரகிக்கக்கூடாத நுட்பமும், தஞ்சமயங்களிலில்லாத நூதனங்களூமாயிருத்தல் காரணமாக அம்மேற்சமயங்களை மனம்போனபடி தூஷித்து அம்மேற்சமயிகளுக்கு மனவருத்தம் உண்டாக்கிக் கலாம் விளைத்தலும் ஒழுக்க நெறியாக மாட்டாவாம். இன்னும், மேற்சமயிகள் கீழ்ச்சமயிகளுக்கு அவர் சார்ந்து நிற்குஞ் சமயப் பொய்ம்மை காட்டி அவரை மேலாயுள்ள தஞ்சமயங்களில் வழிப்படுத்தி உய்யச் செய்யுங் கருத்துடையராங்கால், அவரோடு உலகியல் ஒழுக்க வழியால் அன்புசெய்து கலந்து நட்புடையராய்ப் பொதுநிலை நின்று நியாய நெறியால் சமய சம்பாஷணம் மெல்ல மெல்லச் செய்து சமயப் பொய் மெய்களை உள்ளபடி அவர் தெளிய விவேகச்சுடரை அவர்க்குக் கொளுத்தி அப்படிச் செய்தலே புத்தியாம். கீழ்ச்சமயிகள் அங்ஙனஞ் சமய சம்பாஷணத்தினால் தங்களிடத்து உதித்துப் பிரகாசிக்கும் விவேகக் கண்களால் தங்கள் சமயப் பொய்ம்மையும், மேற்சமய மெய்ம்மையும் உள்ளபடி காணப்பெறுங்கால் தஞ்சமயப் பற்றுவிடுத்து, தாம் மெய்யெனக்கண்ட மேற்சமயஞ் சார்ந்து உய்ய முயலுதலே அறிவாம்.

இனி, அப்படி உண்மைகண்ட பின்னும், துரபிமானத்தினால் மேற்சமயம் பற்றி உய்ய முயலாமல் தாஞ் சார்ந்து நிற்கும் சமயங்களை சன்மார்க்கங்களென்று மனச்சான்றுக்கு விரோதமாகப் பொய்ப்பாராட்டுச் செய்து மேற்சமயங்களை அவமதித்துக் கபடவொழுக்கம் பூணுதல் பாவமாம்.

இது இங்ஙனம் நிற்க, சத்தியமிக்க மேற்சமயிகள் சத்தியங் குறைந்த கீழ்ச்சமயங்களைப்பற்றி ஒருக்காலும் சம்மதியார். ஆரியர்களாகிய வைதிக மேற்சமயிகள், இக்கவியுத்திற் சிவர்கொண்டு அநுஷ்டிக்கும் அநாரிய

மாகிய விவிலிய சம்பந்தமான கீழ்ச்சமயங்களிற் பிரவேசித்துக் கெடக்காண்கின்றோம். பிருகிருத சம்பந்தம் பற்றி அக்கெடுதியைச் சுட்டிச் சில சொல்வாம். ஆரியர்கள் சமய நூல்களாகக் கொண்ட வேதாகம முதலிய சாஸ்திரங்கள் சித்த சத்தியைத் தரும் விதி விலக்கு நிறைவும், தர்க்க முதலிய கலைஞான சம்மதமும், பதிபசு பாச பதார்த்த விசார பூரணமும், தத்துவ ஞானசித்தி சாதன பூரணமும், சகல புருஷ பக்குவாநுகூல கரும ஞான சித்தி முத்தி சாதனோபாய பூரணமும், சமஸ்த ஜீவகாருண்ணிய நீதிமார்க்க பூரணமும் உடையன. அநாரியர் சமய நூலாகக்கொண்ட விவிலிய முதலிய நூல்கள் சித்த சத்தியைத் தரும் விதிவிலக்குக்குறையும், தர்க்க முதலிய கலைஞான விரோதமும், ஜீவேசுவர ஜகத்பதார்த்த விசாரக் குறைவும், தத்துவஞான சித்தி சாதனக்குறைவும், ஏகதேச புருஷானுகூல கரும சாதனோபாயமும், மனித ஜாதி மாத்திரமான ஜீவகாருண்ணிய நீதி மார்க்கமும் உடையன. இந்த முறைமைகளால் ஆரிய சமயங்களும் அநாரிய சமயங்களும் தம்முள்ளே வித்தியாசம் அதிகம் உடையவைகள் என்பது பிரசித்தம்.

வைதிக சமயிகள் தங்கள் சமயக் கொள்கைகளோடு இங்ஙனம் வித்தியாசம் பெரிதுடையனவாய் மிகவும் மீட்ப்பட்டிருக்கும் விவிலிய சமயங்களை நல்லனவென்று பற்றுதற்கு நியாயம் சிறிதும் சித்திக்காது. இனி, ஆரிய சமயிகளிற் சிற்சிலர் 'இக்காலத்தில் கீழான விவிலிய சமயங்களிற் பிரவேசித்தற்குக் காரணம், வைதிக சமய விதிவிலக்குக்களாகிய தருமங்கள் அநுஷ்டித்தற்கு அரிய பண்டிதக் கொள்கையாதலும், விவிலிய சமயக்கொள்கைகள் அநுஷ்டித்தற்கு எளிய பாமரக்கொள்கைகளாதலும், மனம் போகுமாறு போய் இச்சா போகங்களை அநுபவித்தற்கு அநுகூலமாய் இருந்தலுமேயாம். அநித்ரியமும், துக்கமும், இழிவும், பழியுமுள்ள பொய்ப்

போகங்களை அநுபவித்தற் பொருட்டு நிதித்தியமும், சுகமும், உயர்வும், புகழுமுள்ள வைதிக சமயங்களைக் கைவிட எண்ணுதல் அந்தோ! மேன்மக்களாகிய ஆரியர்களுக்கு எவ்வளவு மதிக்கேடு!! எவ்வளவு அவமதிப்பு!! எவ்வளவு பழி!! எவ்வளவு பாவமாம்!!

வைதிக சமயிகளுள்ளே வேறுசிலர் தரித்திரக் கொடுமையினால் அன்ன வஸ்திரம் பெற்று உடல் ஒம்பும் பொருட்டும் விவிலிய சமயங்களிற் பிரவேசிக்கின்றார். தொழின் முயற்சிக் குறைவினால் தரித்திரம் உண்டாகும். தொழின் முயற்சி செய்து பொருளை சுட்டின் அதுகெடும். செல்வ வாழ்வு உண்டாம். இதற்குப் பயந்து சாதியாசாரம் சமயாசாரம் விட்டுக் கீழான புன்சமயங்களிற் பிரவேசித்துப் பழிபூணல் பெரியதேவர் மதிக்கேடு! இப்படி மதிக்கேட்டு விவிலிய சமயங்களிற் பிரவேசித்துப் பதிதத்தன்மை யெய்தினவர்களுள்ளே ஒரு சிலர், போக ஆசையும் பொருளாசையும் அநுபவத்தினாலும் பொருட்பேற்றினாலும் நீங்க, மோகந்தெளிந்து அறிவு வரப்பெற்றபின், ஆரிய மேன்மக்கட் பேற்றிணையும், வைதிக சற்சமயப் பேற்றிணையும் நல் வினையாற் பெற்றிருந்த நாம் ஐயோ! அற்பதுராசை தரித்திரங்காரணமாக மயங்கி, அறிவு கெட்டு அப்பேறுகளைக் கைவிட்டு, இந்த இழிந்த சமயங்களில் வீழ்ந்து குலங்கெட்டோம்! குணங்கெட்டோம்! நலங்கெட்டோம்! நற்சமயங் கெட்டோம்! என்று பச்சாத்தாபப்படுகின்றனர். இவர்களுள்ளே சிலர், தங்கள் முன்னீச் சமயங்களைச் சாரக்கருதி முயன்ற வழியும், வைதிக சமயிகள் சாதிக்கேட்டுச் சமயங்கெட்டு நீதிகெட்டு நிலைகுலைந்து பதிதரான நீங்கள் எங்களோடு சேரவொட்டோம் என்று ஒதுக்க, என் செய்வோம்! தெய்வமே! இதுவும் படக் கடவமோ! என்று கவலைக்கடலுள் மூழ்குகின்றார்.

இவருள்ளே சிலர், உலகறிய விவிலியசமய கண்ட னஞ்செய்து ஆரியர் அயிரக்காமல் விவிலிய சமய வேடம் பெயர் மாற்றி ஆரியசமயம் வேடம் பெயர்தரித்து ஆரிய நடைமேற்கொண்டு ஒழுகுகின்றார்கள். அப்படித் துணிந்து முற்சமயப்படியேறி வாழ்பவரை ஆரியசமயிகள் அவர் இடைவழுக்குற்றெய்திய இழிவை யெண்ணிச் சமபகருமங்களில் ஒருபுறமாகக் கொள்கின்றனர். அறி யாமையினால் ஆரிய சமய தரும நஷ்டமுற்றோர் அந் நஷ்டத்தினை நினைந்து பச்சாத்தாபப் படுவரேல், பிராயச் சித்த சற்கருமத்தினால் அவர் பாவங்கழவி உய்திகூட, விதிவிலக்கு வாக்கியஞ்செய்த தரும சாஸ்திரகாரராகிய வைதிகாசாரியர்கள் ஒரு வழி விட்டார்களில்லை போலும்! காலத்துக்கேற்பச் சீலம் போற்றல் அறிந்தார் கடனாதலால், இக்காலத்து மமது வைதிகாசாரியர்கள் அத்தன்மையோர் சுத்திபெற்று ஆரியராய் வேறிருந்து சமயம்பேணி உய்தற்கோர் நல்வழியைத் தருமசாஸ்திர சம்மதமாக இக்காலத்துக்கேற்க உலகறிய விதித்தல் நலமாம். தம் பந்துக்களாகிய ஆரிய மாதராடவர்கள் தரும நெறியில் பிழைத்தால், ரகசியமாக அவர்பாவம் நீங்கிச் சாதியி விருந்துவாழ்ப், பிராயச்சித்த உபாயத்தால் சுத்திசெய்யும் ஒழுகலாறுகள், அங்கங்கே வைதிகாசாரியர்களால் வர்த்த மானத்திலும் அனுஷ்டிக்கப்படக் காண்கின்றோம். அவ்வாறே, இச்சமயதரும நஷ்ட மடைந்தார்க்கும் ஓர் உபாய சுத்தியை விதித்தல் அவர்க்குக் கடப்பாடாம். அச்செய்தி அவர்க்குப் புகழ்ச்சியாமே யன்றி, இகழ்ச்சியாக மாட்டாது.

முற்காலத்தும், ஆரிய சமய உண்மை தேருமல் ஆருகத முதலிய அவைதிக சமயங்களைச் சற்சமயங்களென்று வீபீ தமாகக்கொண்டு இழிபூழ் வலியால் அவற்றில் புகுந்த ஆரியோத்தமர்கள் சிலர், பின்னர் ஆசூழ் உற்றுழி உதவ அச்சமயங்களின் பொய்ம்மை கண்டு தம் முன்னீச் சமயத்துண்மை தேறிக், கடவுள் அருளாலும்

சமயஞ்சார விருப்பவான்பேசல், ஒருபுறமாக எவகிச் சமயவொழுக்கம் பேணுதற்குரியராவர்.

இனி, சமயங்கள் கால வேறுத்திறல் விருத்தி செய்நீயும் குன்றியும் வரும். சமயிகள் செவ்வாய்போதரும் தருமவிருத்தியும் அதன்ம வித்தியும் மூன்றையே அவ் விசன்டுக்குற் காரணமாம். அங்ஙனம் ஆங்கங்கேடுமன் எய்தினும் பெற்சமயம் மேற்சமயமே. தீற்சமயம் தீற்சமயமே. அற்சமயங்கள் அச்சமயிகளுக்கு அரசு செல்லுங்கள் விருத்தியெய்யியும் அரசு செல்லாக்கால் குன்றியும் வரும். சற்சமயங்கள் திரண்டு வரவற்றும் தன்மை சிறிதும் குன்றாது ஒரு பெற்றிலாகவே விளகு வினங்கும். கல்யாணிக்மாத மக்கள், அப்போடுகடி ஆக்கமையுந் சமயங்கள் சிவரய பவநிலவர்தவகனர யினும் சிவரய பவ முண்டாய வேற்று அகவகளைப் பரபாட்டாசிற்பர். விவேகிகள் அதுபற்றி அங்ஙனம் பரபாட்டல் செய்ய இலாசாம். ஏன்னை?

“இருவேறு உணர்வு தூர்ந்கடி, நிருவிவறு, தென்னிய நாடனும் வேறு”

“எப்பெருநர் எந்நன்மைத் தாவினும் அப்பெருநன் மேய்ப்பொருள் காண்பதற்கு”

என்னும் உண்மைபற்றித், திரேசர் ஆங்காரும் கல்வேசர் கந்தராவும் கண்டுநீ, செவ்வையது வேறு நூலாய்வு வேறு என்ன வேறுபாடு செய்தும், ஒரு பொருள்களை அந்நன் னத்தத்தப் பொலிவற்றி மயங்கி வேறுபட வுணராமல் மேய்யாய் கின்ற செருபம் பற்றி அரசாய்க்கும் உண்மை தேறு கல்யாநராக வெண்க.

இனி, வேதாயம் புரண இசிகாச மூதலிய சமய சான்றியங்களானும் தர்க்க முறையிய பவ கல் நரவகனர

யும் விறுத்தப்பட்டு மிக வேலாகி விண்கலாந்நலரும் வறு எவதல் சமயங்கள், ஆகியநரகிய கம்பலேயர் வேதா ம பரபாண இதுகாடி மூதலிய சமய சான்றியங்களாயும் கருந் மூதலிய கல் நரவகனரயும் பரிசீலிவோடு கவணமய வினாறும், வங்கேளுநர் விண் ஁ந்நுறும் பிறர்க்குக் கற்பித் தரும் சவ்வாரும் என்஁தில் அறிந்தியுபத் தென்பாகப் பிசகய்த்ததலும் செய்வாறாயினுறார், இக்காலத்தில் வரவரக் குண் ஁ந்நராக, பற்ற வேறுபெரும்களம் பாநு கின் விசாறியுபயுள் அடங்கி ஒன்றிவந்தி யொடுங்குந் தாமர பவனங்கள், அப்படி ஒன்றி வரண விளக்கல் குண்டார் திரபம்பொறும் வெண்கலாந்ந விளய்கி விக்கம் பெரிய காட்டுநன்஁பேசல், முன்னெல்லாம் வைதிக பாணு கன் பெரிய நூலாய்மிகாசந்நராக அடங்கி வலிகெட்டு தடுங்கிக்கெட்ட பரசமய கவண்கள் வைதிக சமயங்கள் பிண்கலங்குறையும் அற்றிகோக்டி இக்காலத்து வெளிவந்து நலியெழியுபற்றி விக்கல் காட்டுகின்றன. அதுமட்டுபா பிசுரயவியுண்டவ மிரும வேக்கலிய சிவ்வர் அருணர நரவகனில் அடங்கி வெண்கலிசிறுக்கும் வலியிக்க ஒடுங்கத் திரைக்கண்ட வரவரும் பாநுந் வேறுபெரு வெறுமீ என் ஁பெண்கு தடுக்கமென்று விபித் கிந்தனை செய்து, “இத ஁ன்று பொருறு வெண்கல் வெய்யுள்” பெண்கு குறித்தபி மயவந்து விசேசநுதல் போலம், கரண்கருதியிருக்கும் மயத்தி சமயங்களின் குறிசெ பெருக்கிய மாட்சிமை பொ சிக்கத்தாக்கண்ட பரசமயபவனங்கள், வலியில் மிக்கமென்று விபித் கிந்தனை பெறு “இவற்றெடு மயவந்துள்ள பெருந் வெண்கல் வெய்யுளாம்” என்று குறித் துத் தருகின்ற செற்றியர் புரிய முற்படுகின்றன. இனி, அப்படி பிசுரயவியுண்டதலும், அதன் அகத்திருக்கும் விசர் மகனகல் குன்றியாரம்பினர், அது வலி அழிவெய்தும், அங்ஙனல் மிகவுண்டல் நன்மேறும், அதன் அரசத்து ஁டுக்கும் விசர் மகனகல் புற்று முயலின், அது வலியிக

வுற்று நிலைபெறும். அதுபோல, நமது வைதிக சமயங்கள் எல்லா நலனும் எல்லா வலியு முடையன வேணும், வைதிகர்களாகிய நம்மோர், வைதிக சமய சாஸ்திரங்களை யும் தருக்க முதலிய கலைநூல்களையும் பிசீதியோடு கற்றும், பிறர்க்குக் கற்பித்தும், எல்லாரும் எளிதில் அறிந்துய்யப் பிரசங்கித்தும், சமய விருத்தி செய்யாமல் சோம்புற்றிருப்பின், மெய்விளக்கங் குன்றுவனவாம். அசந் சமயங்கள் நலமும் வலியும் இல்லனவேணும், அச்சமயிகள் அச்சமய நூல்களைப் பிசீதியோடு கற்றும் கற்பித்தும் பிரசங்கித்தும் ஊக்கத்தோடு சமயாபிவிருத்தி செய்துவரின், மெய்மையுடையனபோல விளக்க முறுவனவாம். இங்ஙனமாகலின், வைதிக சமயங்களின் விளக்கக் குறைவு அவற்றின் வலிக்குறைவால் நேர்வதன்று. சமயிகள் முயற்சிக்குறைவாற் றானே நேர்வதா மென்றும், அசந் சமயங்களின் விளக்கம் அவற்றின் பொருள் வலியால் நேர்வதன்று, சமயிகள் முயற்சியினால் நேர்வதேயா மென்று முணர்க.

இனி, நம்முயிர்க்கு உறுதிதரும்பொருட்டுப் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய முதற்கடவுள் நிறுத்திய வைதிக வருட்பெருஞ்சமயங்கள் விளக்கங் குன்றாமல் அவைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்தல் நாமெல்லாம் அத்தியாவசியகம் செயற்பாலதாம் பரமபுண்ணியமாம், இனி, வைதிகர்களாகிய நாம் அத்தியாவசியகம் செயற்பாலனவாகும் சமயஸ்தாபன கருமங்களாவன; வைதிகசமய நூல்களையுந் தருக்க முதலிய கலைநூல்களையும் நன்றாகக் கற்றல், கற்பித்தல், பிரசங்கித்தல், இலக்கண அமைவும் நியாய பலமும் பொருந்த வைதிக ஸ்தாபன கிரந்தங்கள் பரசமய கண்டன கிரந்தங்கள் இக்காலத்துக் கேற்பச் செய்தல், பழைய வைதிக சமயஸ்தாபன கிரந்தங்களும் பிறவும் இறந்துபோகாமல் பாதுகாத்தல் முதலியனவே யாம்.

மிகுகாரணமாக அல்லது பகை காரணமாகத் தங்குடி கெட வந்தவிடத்து, அம்மிடி பகைகளைத் தீர்த்துக் குடியை யோம்புதல், அங்குடிப்பிறந்த நன்மக்களுக்குக் கடனும்; அதுபோலவே, சமயநூல் அறிவு பேணுமை காரணமாக அல்லது பரசமயவாதிகள் வாதப்போர் காரணமாகத் தஞ்சமயங் குன்றவந்தவிடத்து, சமயநூல் அறிவை அபிவிருத்தி செய்தும் பரசமய கண்டனஞ் செய்தும் தஞ்சமயத்தை யோம்புதல், அச்சமயத்துப் பிறந்த விவேக புருஷர்களுக்குக் கடனும்ன்றே !

இனிக், குலத்தைக் காப்பாரைக் குலத்தாரே தெய்வமாகக்கொண்டு வழிபடுவர்; சமயத்தைக் காப்பாரைச் சமயத்தவரெல்லாரும் தெய்வமாகக்கொண்டு வழிபடாநிற்பார். குலங்காப்பவர் புகழ் குலமுள்ளவரையும் நிற்கும்; சமயங்காப்பவர் புகழ் உலகமுள்ளவரையும் நிற்கும். இவர்க்கு உண்டாகும் இம்மைப் பயன் அளவு இவ்வளவாயின் மறுமைப்பயன் அளவு சொல்லி முடியுமோ !

இன்னும், இவ்வுலகத்திலே மாநாடர் ஒவ்வோர் தொடர்ச்சிப்பற்றிச் செய்துபோதரும் அபிமானங்கள் சாதியபிமானம், தேசாபிமானம், பாஷாபிமானம், சமயாபிமானமெனப் பலவகைப்படும். அவற்றுள், சாதியபிமானத்தினை நோக்கத் தேசாபிமானமே உயர்ந்தது. சாதியபிமானம், தேசாபிமானம், பாஷாபிமானங்கள் உயிர்க்குப் புறம்பாயுள்ள ஒவ்வோர் பொருள்பற்றி உயிர்களிடத்து நிகழ்குணங்களாம், சமயாபிமானம் உயிர்க்குயிராகிய கடவுள் சம்பந்தங் காரணமாக உயிர்களிடத்து விளங்கும். ஞான குணமாம். ஆதலால், மனிதர் மற்றை அபிமானங்களினும் சமயாபிமானத்தினையே அதிக சிரத்தையோடும் பெரிதுபோற்றி ஒழுக்குந் வேண்டும்.

இனித், தஞ்சையங் குன்றவருமிடத்து அது அபிவிர்
த்தி யெய்துதற்கு வேண்டும் முயற்சிகள் செய்யாது
சுமமாரிநுந்துகொண்டு நாம் சமயாபிமானம் பெரிதுடை
யோ மென்று வாயால் வெறுஞ்சொற் பிதற்றித் தம்மைத்
தாமே மறித்து இறுமாப்படையும் வெறுஞ்செம்மாப்பு
நாடகமா மன்றிச் சமயாபிமான மாகாது. சமயப்பிர
திஷ்டை ஏனைப்பிரதிஷ்டைகளின் மேம்பாடுடைய தென்
பது, சாதிப்பிரதிஷ்டை தேசப்பிரதிஷ்டை பாஷைப்பிரதி
ஷ்டை செய்த மேலோர்களை நோக்கச் சமயப்பிரதிஷ்டை
செய்த மேலோர்களைப் பிரித்து மிக மேலோர்களாக
வைத்து வழிபடும் உலக அனுஷ்டானத்தினாலும் இனிது
விளங்கும்.

இன்னும், சமயவழி நின்று தம்மை வழிபட்டு உய்
தற்கே பக்குவ மிக்க உயிர்களுக்கு அருமையான
மாநாடப்பிறவி கடவுளாற் கொடுக்கப்படுவதாம். அவ்
வருமையான மாநாடப்பிறப்பினை எய்திய மனிதர் சமய
வழிநின்று தெய்வம் வழிபட்டு இருமை இன்பமும்
பெற்றுய்தற்கு வாய்ப்புடைய கருவியாகும். அதனை
தூர்வினியோகஞ் செய்வாராயின், அப்பிறப்பு அவர்
தமக்குப் பயன்படாமல் கொள்ளே கழிந்து அழிவெய்
துவதாகும். இனி, அப்பிறப்புப் பின்னர் எய்தலோ மிக
அரிது. ஆதலால், கடவுள் அருளால் அரிய மக்கட்
பிறப்பெய்திய புருஷர் அப்பிறப்புத் தமக்குப் பயன்
படும் பொருட்டுக் கடவுள் தமக்கு அருளிய சமயங்
குன்றாமல் அதனைப் பெரிது போற்றி நின்று அதன்
வழிநடந்து அவர் அருளால் இருமை இன்பமெய்த முயலு
தலே விவேகமாம். இனிச் சமயநடை விரும்பாது பிரா
ருத நடை மேற்கொண்டு ஜீவிக்கும் மனிதர் பிறப்பான்
மக்கள் போலக்காணப்பட்டாலும், தம்முயிர்க்குறுதி பேணு

மையால், தம்முயிர்க்குறுதி பேணும் விவேக முயற்சி
யில்லா மிருகங்களோடு ஒப்ப மதிக்கப்படுவான்றிப்
புகழுடைய மக்களாக மதிக்கப்படமாட்டார்.

இனிச்சமயநெறி சரராது நான்றிகம் பேசி உலக
வாழ்வினையே பொருளாகக்கொண்டு ஒழுகும் மக்களும்
பிறிவர் உலகத்துளராகவின், மக்கட்பிறப்புச்சமயஞ்
சார்ந்து அனுஷ்டித்துத் தத்துவ ரூபமெய்தி வீட்டி
ன்பம் அடைதற்குச் சாதனமாகக் கடவுளாற் கொடுக்
கப்படுவ தென்பது பொருந்துமாறு எப்படியெனின்,
அது பொருந்துமாறு சொல்லுதும் :— நான்றிகம்பேசி
உலகமே பொருளாகக்கொண்டு வாழும் மக்களும் சம
யஞ்சார்ந்து நிற்கும் மக்களென்றே கொள்ளப்படுவர்.
பறி பசு பாச பதார்த்த சொரூபம் தெரியமாட்டாது
நான்றிகம் பேசுதல் மாத்திரையால் அவரைச் சமயஞ்
சார்ந்து நிற்கும் மாந்தரல்லரென்று கொள்ளுதல்
அடாது. என்னை? அவர் காட்சி என்னும் பிரமாணமும்,
ஸ்தூலபூதக் கடவுட் பதார்த்தமும், அப்பூதக்கூட்ட
விகாரமாகிய ஜீவான்ம பதார்த்தமும், பூத காரியமாகிய
பல தாத்துவிக பதார்த்தங்களும் ஜீவாத்ம இம்மைப்
பந்தமுத்திச் சிறுகொள்கையும் இவ்வுலக விற்ப சாதன
மாகும் லெளகிக தர்மஅநுஷ்டானங்களும் மெய்யென்று
சமயங்கொண்டு அனுஷ்டிப்பர். அவர்கொள்கை உல
காயத சமய மெனப்படும். உலகாயதம் இகபோகங்களிற்
கழிபெரும் பற்றுடைய பிராகிருதர் பொருட்டுவேண்டப்
பட்டுச் சமய சோபான வரிசையில் முதற் சிறு சோபான
மாக நிறுத்தப்பட்டதொரு சமயம்.

இனி, மனிதர்கள் இகபோக வாசைமிக வுடையராங்
கால் உலகாயத சமய நிலையுடையராயும், இகபோக
வைராக்கிய முதிக்கப்பெற்றுப் பரமார்த்திக ஒழுகக்
கிருப்பயிக வுடையராங்கால் உலகாயத சமயத்தரல்ல

ராய் பிரெஞ்சொல்லிய சமய வேதமாமுறைகள் வர்ப்புதொகு
 சமயவியை அண்டியவராயும் இருப்பார்கள். ஆதலால், மகி
 னுக்கு உபாயத சமய கொழுக்கம் மறவரச சமய
 கொழுக்கம்போல ஒரு நிலையுள்ள சமய கொழுக்கமாய
 மாட்டாது. இச்சமய கொழுக்கம் பெரும்பாலும்
 மரணப் புறப் புறச் சமய வகுப்பார்களிடத்துப் புறப்படு
 வின் காரணமாக விளங்குகொரு ஞானபுரா குண விபர
 பாச மாதலால், அது அந்தப் பிரச்சினை மாறாவிய, சம
 யங்களின் ஓபாசமாய் அவற்றின் இறுதிகளை வலுநீறு
 எவ்வாறாயும், இந்த விவாய்களால், அந்த காண்டிய
 வாதினும் சமயச் சார்புடையவர்களின் கொண்டு, அந
 னுள் மனிதப் பிறப்புச் சமய அறுஷ்டமலன் வேணி உள்
 தம் பொருட்டே அறிய விடுகமுடைய உயிர்களுக்குச்
 சமயமாய் கொடுக்கப்படுகொரு உயர் பிறப்பென்பது
 பொருத்தமுண்டிடுகின்றார். சமயச் சார்பிலா மாந்தர்
 உலகத்தில் அறியவேற்றுந் தருகின்றார் அறிய.

இனிப் புத்தர், ஆளுதர், சாமக்கியர், மீமாஞ்சகரும்
 பிரமம், நித்தியர் நித்தியர் பதார்த்த இலக்கணங்களுள்
 பங்குபெற்றி இலக்கணங்களும், உண்மையாய் அறிய
 மாட்டாது காந்தகர்களே யாயினும், அவர்களுடைய
 பாண்டு புத்தர்களுக்கு மெளகச் சூக்குற பதார்த்தம்
 னுண்டென்று சிச்சயிக்க வல்லாதலாதலும், உலகமாதர்
 பாண்டு புத்தர்களுக்கு மெளகச் சூக்குற பதார்த்தமண்
 டென்று சிச்சயிக்க வல்லாவிட முடியும், அறிவுடை
 யோர் உலகமாதலையே காணுகின்றேனு பெரும் பகர்மை
 பட வுபுராநவா சாயினதெல் ழுணர்க.

இனி, இக்காவதலும் வேதசமய மாந்தர், பிரமசமயச்
 தர் என ஆறாய் சித்தியர் தொன்றிக், தாம் நான் புத்தி
 யின் புத்திதாகக் கல கொள்ளவாள் உறியித்து, கண்டிர் சம
 யக் கொள்ளுகின்றேனு அவ்வாறின் கலக்கு புதிய சமயம்

கண்டிர் உண்டாகி, அவர்கன் கொண்டு சித்தார்த்தங்க
 ளாருமென்று, அங்கங்கே னாட்டமுயல்கின்றார். அப்
 புறச் சமயங்கள் புத்திகளென்று உறியித்துக் கூறும்
 கொள்ளுகள், அந்நாம்பி பாசமாய் ஐக்கிய மாலமும்
 உடைய மலன், கருமகாண்ட ஞானமண்ட அறுஷ்ட
 மலன் தம்முள் உறியிடுவாள் ழுக்கியம் இவ்வாறு
 மென்று மாறுபட அந்தச் சித்தியர் விளங்குகா ழும்
 மாறாவிடாது சார்புடைய மண்டக்கலாதும், ஞானப்
 பிரவியைத் தித்தலுஞானமென்று கொள்ளுதலும்
 புறப் புறச் சமயச்சார்புள்ள அவரின் விவசிய சம
 யக் கலப்புகுடையவாயார் இறுத்தலும், அச்சமய
 சித்தாய்க்கள் ஆறிய வலகி, சமய சார்புடையவள் ஆக
 மாட்டா. ஆதலால், அவதிக மென்மக்கள் தூயர்த்தி
 யின்றிக் துக்கமாய் நிலைவிட்டுச் சித்தியில் அவற்றிற் பிர
 வேசித்தம் புத்தியாயாது. இன்னும், இவ்வாற்தப்
 பாதமண்டத் தப்பி, தாராயி சின் தமது விவசிய
 சமயமாளின் பொய்மனை வேறு அவ்வாறின் மருத்து
 கித்தவிட்டு, அவ்வதிக புத்தசமயக் கொள்கைகளை
 வைதிக பாதஞ்சல விவச சித்தார்த்தங்கையோடு கவர்து,
 புறச்சமயம் ஓன்று கட்டி அங்கங்கே போதிகளின் மலர்,
 அநாரிய சார்பு அவர் தம் விவசிய சமயப் பொய்மனை
 வெளித்து ஆறிய சமயங்களாக் கலப்பிடுவது அனை
 மலைய வென்று பொதிக்கத்தப்பாட்டி விவசிய
 பாஸ்தொரு விவேக மாயநிடுயமாயம். அர்தளும், அந்த
 அநாரிய விவோ புறநுள்ள அவ்வாறானும் அவ்வதி
 சமயமாத புத்த சமய சித்தார்த்தங்களையும், வைதிக,
 பாதஞ்சல, விவச சித்தார்த்தங்களையும் ஒன்றெனக்
 கொண்டு போதிக்கின்றனர். அந்நும், அவ்வதிக சமய
 சார்புடையவற்றினைத் தொவுப்பமும் அவர் வைதிக போத
 னையை மலம்போர் அங்கோபாஞ்செய்து பாசாட்டுதல்
 தக்கதன்று, வைதிக சமய கஷ்டத்திலினைத் தயக்கு வினை

விக்கும் இந்த நூதன சமயங்களை வைதிக சமயங்களென்று நம்மனோர் அங்கீகாரஞ் செய்தற்குக் காரணம் தங்கள் வைதிக சமய சாஸ்திரங்களைக் குருமுகமாக நன்கு கற்று அவற்றின் உண்மை காணப் பெருமையே யாம். அது நிற்க.

இனி, வைதிகசமயிகள் தம்முள் முரணிச் சமயவாதப்போர் செய்தல் தகுதியாகாது. வைதிகசமயிகள் ஈசரன் ஆத்மா ஜகம் பந்தம் முத்தி என்பனவற்றின் ஸ்ததத்த சொரூப இலக்கண விவகார வேறுபாடுகள் பற்றிப் பல்வேறு சமயப் பகுப்பினராயிருப்பினும், சைவம் ஸ்மார்த்தம் வைஷ்ணவம் மாத்துவ மென்னும் நான்கு பெருஞ்சமய வரம்புட்பட்டு நடப்பர். இந்நான்கு சமயங்களும் அநாதி வைதிக சித்தாந்த வித்தைகளையும் அவற்றின்வழிவந்த கலைகளையும் மூலமாகக் கொண்டு போதருவனவாம். ஆதலால், இவர்கள் தாந்தாந்தமுவிசய சமயங்களின் தாரதம்மியங்களை விசாரஞ் செய்ய விரும்புங்கால், பகைவர்போல மாறுபட்டுக் கலாய்த்தலை யொழிந்து, நட்பார்போல அறிவொற்றுமையுற்றுக் கலந்து பிரமாணவரை நின்று, தங்கள் சமயதாரதம்மிய விசாரஞ் செய்தலே விவேகமாம். இவ்வாறு செய்தலை யொழிந்து, ஒருவரோடு மற்றொருவர் சமயாபிமானப் பகைமேற்கொண்டு, தெய்வநினைபெரியோர் நினைத சாஸ்திரநினைத பெரிதுஞ்செய்து பிளவுபட்டு வலியுழிந்து, அவைதிக அநாரிய சமயப்பகைவர்கள் தம்முட்புகுந்து தம்முரிமைப் பெருநிதிகளை வெளவிக் கேடுகள் உண்டாக்குதற்கேதுவாகும் உட்சமய கலாம் வினைத்தல் விவேகமன்று. ஒரு குடிப்பிறந்த மேன்மக்கள் தம்முள்ளே நேர்ந்த ஒரு விவகாரங் காரணமாக வாதி பிரதிவாதி யென இருபகுதிப்பட்டு நியாய வாதந் தொடுப்பரேனும், விவகாரம் தமக்கு அதுகூல மாதற்கு

சதுவாகும் மரியாதையுடைய நியாய கதியினையே தமக்குப்பற்றுக நாடிக்கொள்வர். அதுவன்றி, விவகாரப் பிரதிபலமும் உரிமை நஷ்டமுண்டாதலோடு பகைவர் ன் உட்புகுந்து தம்மை அடிமை கோடற்குக் காரணமாகும் மரியாதையில்லா அநியாய வாதத்தினைத் தமக்குப்பற்றுகக்கொள்ளமாட்டார்.

இனி, வைதிக சமய பிரபாலன விரதம் வைதிக நாற்பெருஞ்சமயத்தா ரெல்லாரும் பொதுவாக அனுஷ்டிக்கற் பாலதொரு பரம் தருமமேயாம், ஆயினும் வைதிகசாஸ்திரங்களில் வல்லராய் வைதிகசமய நாயகத் தன்மை பூண்டுவாழும் வைதிகாச்சாரியர்களும் வித்துவான்களும் இந்த வைதிக சமய பிரபாலன விரதத்தினை மற்றையோரினுந் தமக்குப்பெருங்கடப்பாடாகவும் சிறப்பாகவும்கொண்டு அநுஷ்டித்தல்முறையாம். வைதிக சமயபிரபாலனத்தினை இவ்வாறு கொண்டு அநுஷ்டிக்கும் வைதிகாச்சாரியர்களும் வித்துவான்களுமே வைதிக மகா ஜனங்களால் கருணை வள்ளல்களென்று போற்றி வழிபடத்தக்கவராவர்.

சமயவியற்கை பலவும் தெளிவாகத் தொகுத்து எடுத்து இங்ஙனம் உரைத்தோம். சமயங்களின் சிறப்பியல்களை இதன் கண் விதந்தெடுத்த துரைத்திலேம். அவைகளை விரிந்த சைவ சித்தாந்த நூல் உரைகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்க.

சமயம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்,

சிவமயம்.

திரவிட மொழி வரலாறு

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் துதி.

சுருஷியெழுதி திருமுகத்திற் கிருநீற்று அருளும்
 உண்டாளா வசப்படுத்திக் கவிஞ்சுவா யழகுந்
 பெருமைதரு அறவேண்டு மொழியுரைத்திற் பெருமதிநீறு
 பிஞ்ஞுகஞர் மலர்த்தரங்கள் பிடியாத மனமுந்
 மருகினர்க ளகலாத னுரையே வடிவாய்
 ளார் அலைநடைச் சிவஞான மாதமுனிவன் மலர்த்தரன்
 ளுருபொழுது சீல்கமல வெமதுணர்நிற் கித்திந்
 ளுதிநீகா கினிவென்று முன்னிவைத்தே சபுகாபபரம்.

— தொடர்க்கலை

மதுரை ஸ்ரீ கம்பிரமணிய குணியர்.

சிவமயம்.

ஆதின வெணியீடுகள்.

1. முத்திபஞ்சகங்கை மரம் — பதவுளையுடன்
பஞ்சகங்கா தேசிகர்மரம் — "
2. ஞானபூகாவிதி — பாலுயலையுடன்.
3. கல்லூர் மரசி மிகைந்தாறு வைபவம்.
4. மண்ணிப்படிக்கரை ஸ்தல மகாநம்பியம்.
5. காருண்பரலிந்த திர்த்த மணை.
6. இராமாயண தர்ப்பரிய சக்கிரகம் உளையுடன்.
7. ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்துதி
கேந்திரப்பாச ளையுடன் (முத்திரைமம்)
8. சிவஞானபொருள் - சூத் திரமுறைமர் - உளையுடன்.
9. சித்தார்த்த மரம், சித்தார்த்த மரமண்டலம்,
சித்தார்த்தமரம் மண்டலம் கண்டலம்
குறிப்புடன்.
10. ஸ்ரீ சமச்சிவாயநார்த்தி மும்மணிக்கோவை.
11. திருநெல்வேலித் தேவையப்பதிகம் உளையுடன்.
12. ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்துதி
கேந்திரப்பாச ளையுடன் (சி-ம் பாசம்)
13. சைவசமயம்.
14. பஞ்சகங்கை தேசிகர் ஆந்தரதி—உளையுடன்.
15. சித்தார்த்த மிகைசுவை — குறிப்புடன்.
16. சந்திரித் திருமரம்.

17. கவி ஆணந்த குந்திரோயர் வண்டுநீடுதாறு
— உணையுடவர்.
டாக்டர், சூதத் உ. வே. சா.
18. திருச்செந்தூர் — கடற்கரை முற்றத்தோரில்
(ஆக்கியம்)
19. ஞான சூடாமணி.
20. கிண்தூண்டிப்பாடல்
ஸ்ரீமாதவர் கிண்தூண்டி கவையின் சிற்றூரை-
(அக்கியம்)
21. கவையின் திருச்செந்தூர் சிவபுத்தூர்வீட்டு (அக்கியம்)
22. பூயின் திருச்செந்தூர், ஸ்ரீ பஞ்சகங்கைக்கர்த்தின
ஞானபூசலிதி. (அக்கியம்)
23. கவையின் திருச்செந்தூர் உணையுடவர் பொழிய்ப்பாடல்
24. திருவள்ளூர் காவலாரும் பொய்ய புரணாரும்,
(ஆராய்ச்சி)
25. கவையின் (ஸ்ரீ கவையின் கவையின்)
26. திருச்செந்தூர் திருச்செந்தூர் கவையின்
சூரீயுடவர் (அக்கியம்)

சூரீயுடவர்— கவையின் திருச்செந்தூர் ஆதின
சித்தாரணங்கொழுதிப் பெறவேண்டும். மானே
கவையின் திருச்செந்தூர் கவையின் கவையின் கவையின்
பொய்ய தூரர் கவையின் கவையின் கவையின் கவையின்
கவையின் கவையின் கவையின் கவையின் கவையின்

※

